

stemme kravene til et retvisende billede i perioden, indtil der er udviklet almindeligt anerkendte standarder for udarbejdelse af de enkelte typer af beretninger. De almindeligt anerkendte standarder forventes at udvikle sig i de kommende år. F.eks. for videnregnskaber er en begyndelse gjort med udarbejdelsen af Erhvervsfremmestyrelsens "Guideline for videnregnskaber" fra november 2000.

I *forslagets 2. pkt.* henvises til forslagets § 12, stk. 3, om kvalitetskravene, ligesom der henvises til de grundlæggende forudsætninger i forslagets § 13. Det er klart, at kravet om pålidelighed ofte ikke kan tilgodeses på samme måde som ved indregning i et finansielt regnskab. De grundlæggende forudsætninger skal kun følges i det omfang, de kan anvendes på de pågældende supplerende beretningers oplysninger. Her må forholdets natur i hvert tilfælde bestemme, om den pågældende forudsætning kan og skal opfyldes. Nogle grundlæggende forudsætninger kan dog uden videre tages i anvendelse for supplerende beretninger, f.eks. kravene om klarhed, fuldstændighed og væsentlighed samt neutralitet, konsistens og kontinuitet.

Efter *forslagets stk. 2* skal virksomheden i de supplerende beretninger beskrive den anvendte "beretningspraksis". Virksomheden skal derfor på lige fod med den lovpligtige del af årsrapporten give de oplysninger om anvendte metoder m.v., der er nødvendige til forståelse og tolkning af disse beretninger.

Til § 15

Forslaget indeholder reglerne for virksomhedens regnskabsår, herunder om længden af regnskabsperioden og mulighederne for omlægning. Reglerne er i store træk uændrede i forhold til gældende lovs § 3.

Stk. 1 kræver, at regnskabsåret skal omfatte 12 måneder. Hvornår på året 12 måneders perioden starter og slutter, bestemmes i princippet af virksomheden, som skal vælge den periode, der med baggrund i virksomhedens art og omfang bedst fører til et retvisende billede.

Stk. 2 giver ligesom gældende lovs § 3 mulighed for, at første regnskabsperiode kan være kortere eller længere end 12 måneder, dog ikke længere end 18 måneder. Denne grænse, der forekommer almindeligt i udlandet, er fastsat for at undgå, at virksomhederne udskyder regnskabsaflæggelsen længere tid end rimeligt på bekostning af regnskabsbrugeren.

Stk. 3 må ses i sammenhæng med forslagets § 13, stk. 2, som kun tillader omlægning af regnskabsår i særlige tilfælde. Se bemærkningerne til § 13. I disse tilfælde må omlægningsperioden ikke overstige 12

måneder, medmindre omlægningen er nødvendig for at opnå samme regnskabsår i tilfælde af etablering af koncernforhold, etablering af fælles ledelse over en anden virksomhed – joint venture – eller fusion. I disse særlige tilfælde kan omlægningsperioden udgøre op til 18 måneder. Det er dog en forudsætning, at koncernetableringen m.v., har fundet sted i omlægningsperioden.

Det er ligesom efter gældende ret nødvendigt at afgrænse mulighederne for at benytte en 18 måneders omlægningsperiode for at undgå, at virksomheder omlægger regnskabsåret for at udskyde regnskabsaflæggelsen til skade for regnskabsbrugere. På den anden side må det erkendes, at der i de nævnte undtagelsestilfælde ofte kan være et legitimt behov for en længere omlægningsperiode for at lette harmoniseringen af regnskabsår, f.eks. inden for en koncern, eller fordi udenlandske virksomheder er involveret.

Efter *stk. 4* skal modervirksomheder – og dattervirksomheder – så vidt muligt sikre, at dattervirksomhederne har samme regnskabsår som modervirksomheden. Denne regel må ses i sammenhæng med, at koncernregnskabet kræver konsolidering af selskabernes årsregnskaber på én bestemt dato. Virksomhederne har derfor oftest en væsentlig egeninteresse i at harmonisere regnskabsårene i koncernen.

En modervirksomhed kan normalt gennemtvinge en harmonisering af regnskabsårene i alle koncernvirksomhederne. Den vil derfor ikke passivt kunne acceptere, at dattervirksomheders regnskabsperiode afviger fra modervirksomhedens, heller ikke selvom der er tale om udenlandske dattervirksomheder. I enkelte særlige tilfælde vil det dog ikke være muligt at opnå samme regnskabsår for alle virksomheder i en koncern. Det gælder for eksempel, hvis en dattervirksomhed i udlandet er underlagt regler, som hindrer den i at følge den øvrige koncerns regnskabsår.

Efter forslagets § 24 skal sammenligningstal ændres, når regnskabsåret ændres.

Til § 16

Forslagets § 16 betyder, at alle beløbsplysninger skal gives i enten danske kroner eller i euro. Dette gælder dog i sagens natur ikke oplysninger om f.eks. valutarisici, som kræver oplysninger i fremmed valuta. Bestemmelsen regulerer alene den grundlæggende valuta, som årsrapporten skal gives i (regnskabsvalutaen).

Formålet med at begrænse virksomhedens valg af monetær måleenhed er at sikre regnskabsbrugers mulighed for fortsat at kunne sammenligne danske virk-